

Den 11. Februar 1957.

Kære Anna!

Først maa jeg sige Dem rigtig hjertelig Tak, fordi De saa karligt er gaaet i Gang med at oversætte Livets Bog. Det er et stort Arbejde, De der er med til at yde Menneskeheden. Oversat til engelsk kan den læses af Tusinder af Mennesker Verden over. Jeg er overordentlig glad for denne Deres store Indsats, kære Anna. - Dernæst beder jeg Dem ogsaa modtage en oprigtig Tak for Deres venlige Breve af 28/12. og af 2/1. henholdsvis 1956-57. Det er mig en stor Glæde at læse Deres Breve og høre lidt om Deres daglige Liv og om de eleklige Mennesker, der er Deres Venner, som ogsaa blev mine Venner under mit Besøg hos Dem. Det glædede mig at læse om Deres Jul og at Raju-Familien havde været hos Dem Juleaften. Det var ogsaa interessant at læse om Deres og Deres Brørs Rejse til Vestkysten, ligesom det ogsaa var interessant at læse om hans Rejse i Nordindien. Han faar virkelig set noget af det store Eventyrrige. Jeg kan godt forstaa, at han ønsker at faa forlænget sit Visum. Indien er jo et Eldorado af maleriske Motiver. Det glæder mig ogsaa, at han fandt Interesse af at læse i Livets Bog. Ja, det er ogsaa mit store Ønske endnu engang at faa det skønne Land og de mange kære Mennesker at se igen, som jeg oplevede under mit Besøg i Eventyrriget. Men nu maa jeg fuldføre mit store Hovedværk Livets Bog og indhente de store Analyser, som alle de mange Foredrag i et Par Aar hindrede mig i at naa. Efter min Sygdom, som jeg forlængst er kommet godt over, jaa saa godt, at jeg næsten føler det, sømmen, jeg er blevet yngre, kan jeg helt hellige mig Fuldendelsen af nævnte Værk. Jeg arbejder i Øjeblikket med store Analyser af det levende Væsens dybeste aandelige Struktur, og viser hvorledes den er så mellemkosmisk, elektrisk Apparatur, og at vor Livskraft er mellemkosmisk, elektrisk, magnetisk Kraft. Og det bliver her i disse Analyser, at vi finder Broen mellem den materialistiske Videnskab og Aandsvidenskaben. Tidligere har der jo været et stort Svælg mellem Videnskab og Religion, fordi den førstnævnte Videnskab ikke var naaet saa langt frem i Kendskabet til de elektriske, magnetiske Kræfter, at den har kunnet forstaa, at disse Kræfter er psykiske, ligesom Religionen, der tidligere kendte den elektriske Kraft under begrebet "Guds Aand", forlængst har tabt denne sin Viden. Men Førtidens store Vise, længe før Moses, kendte den. Det var denne Kraftigt bevogtede Viden, der sammen med andre fundamentale Hemmeligheder var nedskrevet og opbevaret i Pagtens Ark. Og det var netop derfor, den i sig selv blev beskyttet ved stærke elektriske Kræfter, der forbandt det med Livsfare at betrede det Allerhelligste i Templet og ligeledes at berøre Pagtens Ark, hvis man ikke var indviet til Ypperstepræst og derigennem faaet afsløret Hemmeligheden og ligeledes faaet Ret til at bære den imod elektrisk Kraft isolerede ypperstepræstelige Dragt. Ildstøtten, der viste Vej for Israellitterne under Deres Vandring i Ørkenen, var ligeledes et elektrisk Fænomen, ligesom den stærke Ild- eller Lysfænomen, der funkede og straalende saa stærkt under Indvielsen af Salomons Tempel, at man maatte standse Guds-tjenesten, naar man kaldte disse Lys- og Kraftfænomener for "Guds Aand" var absolut ikke i nogen bedragerisk Hensigt, men udelukkende fordi denne Kraft virkelig var af psykisk Natur, og psykisk Kraft igen er det samme som Aand. Vi læser ogsaa om Fænomenet paa Sinaj Bjerg, da dette maatte omgærdes for at Folket ikke skulde komme for tæt til de livsfarlige Kræfter, som dette var omgivet af, fordi Gud i en veldig Sky vilde stige ned paa Bjergtoppen og give dem de ti Bud. (2. Mosebog. 19. Kapitel). Med Hensyn til Salomons Tempel vil man her se, ifølge den anden Krønikebog, hvorledes der ligefrem blev opført et stort elektrisk Batterianlæg. (3. og 4. Kapitel). Vi læser her, at der blev rejst to 35. Alen høje Støtter. Paa disse blev der fæstet Snore eller Kæder og to Net til at dække de to Kroner, som var ovenpaa Støtterne. Nettet var fæstede til Støtterne ved Hjælp af fire Hundrede Granatabler (i vore Dage bruger man Porcelænsklokker f. Eks. paa Telefonledninger og andre elektriske Ledninger for Isolationens Skyld, Granatabler vilde vist være altfor dyre i vor moderne Tid). De høje Støtter med Nettet var igen forbundet med et stort støbt rundt Kobberkar, der var 10 Alen i Diameter og fem Alen i Højden og blev kaldt "Havet". Omkring dette var der omviklet en tredive Alen lan Snor. Og vi faar her

ifølge de særligt kyndige Ingeniører paa dette Omraade et Batteri. Et saadant Batteri kunde saa sættes i Funktion under de hellige Ceremonier og Fester. Man vidste altsaa, at naar man skabte de særlige Betingelser, saa vilde "Guds Aand" aabenbare sig. Da Elektriciteten, som det nu er blevet min Opgave at vise i Livets Bog, netop er en psykisk Kraft, der er til Stede i alle levende Væsener, naturligvis tilpasset efter deres mellemkosmiske, mikrokosmiske eller makrokosmiske Natur, er der saaledes intet som hellet bedragerisk i den bibelske Fremstilling. Og Verden vil nu komme til at se, hvorledes det levende Væsens Organisme saavel som selve Verdensaltet er et elektrisk Apparat igennem hvilket Livet kan opleves og manifesteres.

Ja, kære Anna! Det var saadant et lille Sidespring. Jeg syntes, De skulde vide lidt om, hvad der saaledes kommer i sjette Bind af Livets Bog. Nu arbejder vi hen paa Forberedelserne til Gerner Larssons Besøg i Indien. Han rejser til England lige efter hans Halkrøddanss Fødselsdag den 15. Marts. Han skal være der eventuelt et Par Maaneder. Det er jo meget vigtigt, at han faar trænet sig i at tale engelsk. Han er en meget stor aandelig Kraft, med en fremragende Intuitionsevne, glimrende Talegaver og er godt hjemme i mine Analyser. Jeg tror at hans Arbejde der overvejl skabe den samme store Velsignelse, som hans Arbejde her hjemme har skabt. Han glæder sig meget til Rejsen og til at komme til at tage fat derude i det fremmede. Men herom nærmere senere.

Venka har vi ikke hørt noget fra. Han er maaske i Kina med en Udstilling som han talte om. Jeg skrev et meget kærligt Brev til ham efter at han havde skrevet meget kærligt til os efter hans Hjemkomst til Indien. Men jeg har senere erfarat, at han vist ikke har faaet mit Brev. Men Gerner Larsson har skrevet til ham, men ikke faaet noget Svar. Men det kommer sikkert.

Det var dejligt at læse om Deres Juleaften og at Raju-Familien var hos Dem den Aften. Den lille Vinsent er sikkert blev stor nu. - Skønt vi her har haft en usædvanlig mild Vinter og næsten ingen Sne, var det dejligt at høre om Rosenne udenfor mit Værelse hos Dem. Ja, bare man kunde tage en lille Svipetur ud til Dem og den dejlige Sol, der staar saa højt paa Himlen derovre, men det lader sig jo ikke gøre i Øjeblikket. Men jeg haaber. - Ligeledes haaber jeg ogsaa, at De, kære Anna, faar Lejlighed til at komme en Tur hjem til Danmark, det vilde jeg i høj Grad ønske for Dem. Men dette Ønske bliver nok ogsaa opfyldt engang.

Jeg har faaet Brev fra Marie Word. Hun skriver, at hun har lejet et lille Hus for et Aar fra 1. Marts 1957 i Kasanbi i Punjab med Udsigt til Himåagras Toppe. Hun omtaler Dem saa pent i sit Brev og skriver, at De har været meget forstaaende og hjælpsom overfor hende. Hun skriver ogsaa, at Alruna er udlejet for et Aar, og derefter haaber hun at Lulu og hende kan fortsætte som før. Jeg synes, det er rart, at hun tager tilbage til Alruna og til Lulu.

Ja, kære Anna, saa maa jeg slutte for denne Gang. Vil De være rar at overbringe en kærlig Hilsen til de elskelige Mennesker i Deres Vennekreds, som jeg lærte at kende og som jeg kom til at holde af. Heri indbefattet ogsaa Raju-Familien. Og modtag selv min kærligste Hilsen og endnu engang rigtig hjerteligt for al Deres Trofasthed og Kærlighed til min Mission og Sag. (Ogsaa de kærligste Hilsener fra Gerner Larsson).